

Initiativet er af den rette Slags. Og jeg advarer i hvert Tilfælde imod at tro, at en videre Udvikling af Børnepigesystemet med flere Embedsmænd og flere Kommissioner betyder Vejen ud af Øjeblikkets Vanskeligheder, som de foreligger for Fiskeriet, saavel som ogsaa for andre Erhverv.

Det ærede Medlem Hr. Hauge paastod, at mit Standpunkt vedrørende Sukkerordningen var Skyld i, at der nær ikke var blevet dyrket Sukkerroer her i Landet i Aar. Naa, „nær ikke“, det er ikke det allerværste; der bliver dog alligevel dyrket Sukker i Aar, simpelt hen af den Grund, at begge Parter, Sukkerroedyrkerne og Sukkerfabrikkerne, har Interesse i, at der bliver dyrket Sukkerroer. Om det var gaaet meget lettere at bringe Overenskomsten i Stand, hvis det var Regeringen — maaske en Regering, som det ærede Medlem havde Sæde i —, der skulde have ført Forhandlingerne med Roedyrkerne, skal jeg ganske lade staa hen og ikke prøve paa at bedømme. Naar det ærede Medlem nævner mit Standpunkt som værende Skyld i, at det nær var gaaet galt i Aar, maa det ærede Medlem dermed mene, at jeg havde sat mig for — og det nægter jeg ikke, at jeg havde —, at den Sukkerordning, som det ærede Medlem havde faaet gennemført, og som jeg maatte overtage, skulde være den sidste. Jeg tilstaar, at det var mit Forsæt, som jeg ogsaa har fuldført. Men det ærede Medlem aabenbarede her, at hvis den Periode, som han meget rigtigt betegnede som „vor Regeringsperiode“, altsaa Socialdemokraternes Regeringsperiode med de Radikale paa Taburetten, var blevet fortsat, havde vi altsaa fremdeles haft en Sukkerordning med en statsgaranteret Pris baade til Roedyrkerne og til Forbrugerne. Hvad en saadan Ordning under de nuværende Forhold kunde komme til at koste Statskassen, har vi oplevet lidt af, og jeg skal ganske henstille til det ærede Medlems Overvejelse, hvorledes det kunde være blevet i Fremtiden. Jeg tror, at der ogsaa i den Henseende for Statskassen vistnok er Grund til at glæde sig over, at det, som det ærede Medlem betegnede som „vor Regeringsperiode“, er blevet bragt til Ophør.

Det ærede Medlems Udtalelser angaaende Sukkerroedyrkingen var i øvrigt ogsaa i den Henseende interessante, som han aabenbarede Interesse og Forkærlighed for Sukkerroedyrkingen og denne Avls Udvikling. Det forekommer mig, at det er lidt sent, det ærede Medlem kommer i Tanker om dette. I de Aar, da der var

noget at tjene paa Sukkerroedyrkingen her i Landet for Landmændene, og da det vilde have været nationaløkonomisk klogt, om vi f. Eks. havde fordoblet vor Sukkerroeaavl, da blev det jo forhindret ikke mindst af det ærede Medlem, fordi han brugte denne sin Regeringsmagt til at lade Statskassen gaa ind mellem Roedyrkerne og Eksportfortjenesten.

At der netop nu skulde være en saa stor Fordel ved at udvide Sukkerroearalet, tror jeg ikke, det ærede Medlem har helt Ret i. Det ærede Medlem kom i saa Henseende ind paa en Række landøkonomiske Betragtninger, som ikke var helt holdbare. Det ærede Medlem gik saaledes ud fra, at naar man ikke dyrkede Sukkerroer, dyrkede man Byg. Nu indrømmer jeg, at man *kan* dyrke Byg i Stedet for Sukkerroer, men jeg tror alligevel, at naar man indskrænker Sukkerroedyrkingen, maa man først dyrke Foderroer for at opretholde den Besætning, man har; dernæst vil man, hvis Sukkerroerne er Forfrugt for Hvede, besaa Arealet med Ærter, og det er netop ogsaa det, der har fundet Sted i stor Udstrækning, men dernæst kan der ogsaa være Tale om at besaa Arealet med Byg. Men jeg sætter nu, at det ærede Medlems Betragtning er rigtig — jeg bortser fra, at den ikke er helt rigtig —; og at hele Arealet, som skulde være tilsaaet med Roer, blev tilsaaet med Byg. Saa regner det ærede Medlem, at dette Areal kunde give en Byghøst, der var 20 Mill. Kr. værd — det ærede Medlem var saa venlig at skænke mig baade Halm og Avner, og jeg vilde med den største Taknemmelighed modtage denne kongelige Gave, hvis det ærede Medlem havde haft Mandat til at overrække mig en Gave, der repræsenterer saa store Værdier. Men lad nu være, at det kan passe med en 20 Mill. Kr. — det kan være rigtigt, at Kornafgrøden har en Værdi af 300—400 Kr. pr. Td. Land; men overfor det maa det ærede Medlem ikke sætte en Værdi paa 75 Mill. Kr. i Sukkerroer. Man maa dog sammenligne med, hvad den Afgrøde af Sukkerroer er værd, som staaar paa Marken; hvad den senere kan oparbejdes til, naar der kommer en Mængde Omkostninger til, ikke blot i Form af Arbejdslønninger, men i Form af hele Sukkerindustriens Drift, bliver et Spørgsmaal for sig. Og her er Forholdet jo det, at hvis Bygafgrøden er ca. 20 Mill. Kr. værd, vil paa det samme Areal med sidste Aars Priser — hvad de bliver i Aar, skal jeg ikke spaa om — Sukkerroeaavlen ikke være mere end ca. 30 Mill. Kr. værd. Men